

Agerdyrkningsberetning

fra Midten af Oktober.

Sidst i Juli begyndte Rug høsten paa lette og tidlige Forder, og nogle faa Dage ind i August var den i Gang over hele Landet. Men Høstvejret var da noget ustadigt; stærke Byger faldt næsten daglig, og om de end undertiden afløstes af en frisk tørrende Blæst, var det dog i Reglen, især i Sjælland, umuligt at hjerge den først mejede Rug inden henimod Midten af Maaneden, da Regnbyggerne bleve sjældnere. Mange fryndte sig da at kjøre Rugen ind, selv om den ikke var fuld tjenlig, frygtende for at det atter skulde kaste i med ustadigt Vejr ligesom i det forrige Aar, og en Del Rug hjergedes derfor i en mindre god Tilstand; enkelte Steder var den endog groet lidt i Hobene. Smidlertid forandrede Vejret sig, saa vi fra Midten af Maaneden og indtil den 27—28de August havde stadig smukt Vejr, og i dette Tidsrum blev ikke blot Mejningen af Hvede, Byg og Havre, der for en Del var begyndt i den sidste Tid af den ustadige Periode, fuldendt, undtagen paa sibe, mofede, lavtliggende Forder, men Sæden blev endogsaa for største Delen hjerget, og det i udmærket Tilstand, især paa Øerne og i det østlige Sjælland, og for disse Hoveddele af Landets Vedkommende maa man derfor sige, at Høsten gif temmelig let, — hvor man ingen

Rug havde, endog meget let. I det nordlige og midterste Jylland og paa kolde Jorder var Høsten derimod langt tilbage, da Vejret atter i Slutningen af August blev meget ustadigt, og paa de store Kjørarealer i Jylland stod Sæden endnu for en Del umejet, ja enkelte Steder endnu temmelig grønlig. For disse Egne blev Høsten, da Vejret, navnlig i Jylland, vedblev at være regnfuldt, meget besværlig, og først efter Midten af September, enkelte Steder endog først henimod Maanedens Slutning, blev det sidste Korn bjerget, og da ofte i en temmelig udvasket og simpel Tilstand. Især synes Høsten at have været meget besværlig for de Egne i det vestlige Jylland, hvor man har store og sildige Enge, thi da disse vare 14 Dage sildigere end almindelig, var man midt i Højbjergningen, da Rughøsten og senere den øvrige Høst indfandt sig, og meget Hø blev derfor ikke bjerget inden det regnfulde Vejr begyndte sidst i August, og blev derfor mer eller mindre ødelagt.

Høstudbøttet i det Hele taget blev meget bedre, end man ved Midfommertid turde haabe, takket være det frugtbare Vejr, som indtraadte efter Regnen sidst i Juni, og blev end den nødvendige Følge af den ugunstige Vaar og Forsommer, at Sæden i Reglen ikke blev stærk men de fleste Steder baade noget tynd og, med Undtagelse af Rugen, tillige kort, saa at den ikke gav meget til Fyld, i hvilken Henseende man derfor ikke naaede et fuldt Middeludbøtte, saa blev paa den anden Side Kjørnesætningen og Kjørnedannelsen særdeles god, og Følbudbøttet vil derfor sikkert for de fleste Egnes og fleste Sædarters Vedkommende vise sig endog at være et godt Middeludbøtte; og endnu mere synes Kjørnens Kvalitet at overtræffe et almindeligt Aars. Især have de sydlige Der haft en god og tilbørlig rig Høst, hvorimod Høstudbøttet paa de lettere Jorder i Jylland næppe naaer et Middelaar, hvad Kjørnen angaaer, og bliver betydelig derunder med Hensyn til Fyld.

Rugen, der var bleven stærkt tyndet af Kulden i April og Maj, blev ingen Steder stærk, men fik en god Længde, drev frem af Midfommervarmen. Den fylder derfor nogenlunde, paa gode holdbare Jorder endog som i et Middelaar,

medens den paa lette Jorder tog mere Skade af den vedholdende Tørke, saa at den endog gif fra Grøden og maatte mejes ved Midfommertid for at redde Halmen. Men med Undtagelse heraf var Kjærneudbyttet overalt godt, og især har Møen, det sydlige og vestlige Sjælland samt Langeland havt en god Rughøst; man havde frygtet for Spring i Rugen, men ved Mejningen viste det sig kun at være i Udfanterne mod Vest og Nordvest, at der fandtes mangelfulde eller endog helt golde A, hvorimod Rugen ellers gjenemgaaende havde smukke fyldige A. Fra Viborgegnen og Midten af Sjælland, ved Herning, klages meget over at Rugen, der for en Del spirede i det ustadige Høstvejr, ikke giver godt Brød, saa at Bagerne endog af denne Grund maa forskrive russisk Rug.

Hveden havde bedre overstaet det ugunstige Vejr i April og Maj, og da den kunde drage bedre Nytte af Midsommerregnen end Rugen, stod den ogsaa i Reglen bedre, uden dog at kunne kaldes svær, for en Del begrundet i at Ruften mange Steder tidlig ødelagde Bladene og svækkede den noget i Bærten. Dog har den i Reglen givet noget bedre til Fyld end Rugen, og fra flere Egne siges den endog at fylde mere end i et Middelaar. Ogsaa Kjærneudbyttet blev godt, og navnlig synes ikke den Ruft, som midt i Juli kastede sig op paa Avnen, at have gjort saa stor Skade, som man til en Tid frygtede for; de fyldige A bragte i hvert Fald Kjærneudbyttet op til et Middelaars, og i nogle Egne blev det endog over en Middelhøst, navnlig i Sydsjælland, Møen og de fleste Steder paa Lolland, Langeland og i Eggen Sydøst for Aalborg. Derimod kjendes maasse stærkere Virkningerne af Avnruften paa Hvedens Bægt, thi ihvorvel denne er god, endog meget god, hvor man bruger stærkt forterende Maskiner, navnlig Damptærskemaskiner, — og det er navnlig Hvede fra disse, der hidtil er kommet paa Markedet og har foranlediget det gode Omdømme om Kvaliteten af Hveden, — er Hveden derimod ofte temmelig let, hvor de gamle Udtærknings- og Sorteringsmidler ere benyttede. Da Hvedepriiserne ere saa lave, er

Hvedeudtærskningen for en Del standset, der kommer ikke meget Hvede i Markedet for Øjeblikket, og Hvedens virkelige Kvælitet kan derfor først ret bedømmes længere hen paa Vinteren.

Vel har Vaarsæden gennemgaaende givet et mindre Udbytte end Vintersæden, men naar der sees hen til, at den forholdsvis led meget mere ved det ugunstige Vejr lige indtil Slutningen af Juni, saa maa man dog sige, at den i endnu højere Grad end Vintersæden har overtruffet de Forventninger, som man ved Midtsommerstid turde nære om de enkelte Kornarters Høstudbytte, og sjældent har man seet Sæden i Løbet af kort Tid tage et saa forbausende Opsving, som Tilfældet var med Vaarsædsmarkerne iaar fra Slutningen af Juni til Midten af August. Dette gjælder særlig for Bygget, der ogsaa var den Vaarsædsart, der havde lidt mindst og derfor kunde drage bedst Nytte af den heldige Vejrforandring, og vel kunde den naturligtvis ikke blive tæt og naaede heller ikke at blive stærkt voxet, men dog fylder den tilnærmelsesvis som i et Middelaar, nogle Steder nok en Del derunder, som f. Ex. i det sydsøstlige Jylland, men andre Steder ogsaa over et Middelaar, som f. Ex. paa de sydlige Der. Og endnu mere indvirkede det gunstige Vejr paa Kjørnedannelsen; Axene bleve lange og fyldige, og Kjørnerne i Reglen smukke, med lys Farve og god Vægt, om der end var nogle Egne, som f. Ex. det nordvestlige Sjælland og især det midterste Jylland, hvor dets Farve skabedes en Del af Regnen i Høsttiden, og enkelte Steder hvor det endog spirede en Del i Hobene. Men dog er Vægten iaar ualmindelig høj, og i det Hele taget maa Kjørneudbyttet af Bygget sættes til et Middelaars, og for Møens, Falsters og tildels Hollands Vedkommende var det endog bedre end Udbyttet af Hveden og Rugen. Det 2rad. Byg har næsten overalt været bedre end det 6rad.

Havren er den af de 4 Hovedsædarter, som saa at sige gennemgaaende har givet det daarligste Udbytte baade til Fyld og af Kjørne, om der end er en Del Forskiel, og man endog i enkelte Egne, som f. Ex. det sydsøstlige Jylland, er bedre

fornøjet med Udbyttet af Havremarkerne end af Rug- og Bygmarkerne. Især klages der almindelig over at Havren var meget tynd og kort, og derfor vil give meget lidt Foder, og tilmed blev dette i mange Egne af Jylland saa stærkt udvandet af Regn i Høsttiden, at dets Foderværdi ofte er temmelig simpel. Derimod skjæpper det ret godt, men naaer dog ei hel-
 ler i saa Henseende de øvrige Kornarter.

Medens de nævnte 4 Sædarter have overtruffet Landmændenes Forventninger, ere disse blevne stussede for Værternes Vedkommende. Vel led disse tidlig af Jordlopper og paa højtliggende Jorder af Stormen, men de blomstrede dog ret rigeligt, og man ventede sig en Middelhøst. Denne er ogsaa enkeltvis naaet, f. Ex. i det nordvestlige Sjælland, hvorimod Værterne i de egentlige Værteegne (Møen, Volland og Falster) kun have givet et ringe Udbytte til Fjeld og ved Tærstningen et ligesaa ringe Udbytte af Rjærne. — Ogsaa Bønderne have været simple; Tørken i Forsommeren standsede dem i Væxten, saa de kun bleve korte, fik saa Vælg og gave kun lidt til Fjeld og i Skjæppen. — Det samme gjælder om Lupinerne, og flere Steder paa meget lette Jorder vare de endnu simplere end i de tørre Sommer 1857 og 58. — Udbyttet af Boghveden er meget forskjelligt, alt efter Sædetiden; den var ofte groet ret godt til, men paa Grund af det ustadige Vejr i dens Høstid, navnlig i Jylland, forringedes Udbyttet betydeligt.

Da Kornet ingen Steder var stærkt, da det sjældent var kastet i Reje, og da Tiden, hvori det meste Korn bjergedes (fra 14—27de August), bragte gunstigt Vejr, saa ikke en Dag spildtes, gif Høstarbejdet iaar forholdsvis let, og der var ingen Grund til at prøve nye Høstmaader. Kun bliver det mere og mere almindeligt i de Egne, hvor man tidligere lagde paa Skaar, strax at binde op, og i Midtjylland, hvor Slutningen af Høsten var vanskelig, brugtes, som almindeligt i den Egn i ustadigt Høstvejr, at sætte Kornet, især Havren, i smaa Stakke, af hvilke 8—10 kunne gaa paa et Læs, og man næv-

ner som en Erfaring om disse, at naar Kornet først er vejret, om end kun halvtørt, inden det bringes sammen i saadanne Staffe, staaer det sig godt selv i vedholdende Regn, — altsaa en lignende Erfaring som den man har gjort paa Bornholm, hvor Staffene rigtignok sættes noget større. Affordarbejde bliver i mange Egne almindeligere og derved kunne Kvinder og Børn, der ikke kunne tage fast Dagarbejde i Høsten, gjøre Nytte. I næsten alle Beretninger fremhæves at Arbejdskraften har været rigeligere i denne Høst end i de 2 foregaaende, og i mange søjes tillige til, at Folkene have været flinke. Som en medvirkende Grund hertil har sikkert ogsaa bidraget den store Udbredelse, som Mejemaskinerne have faaet i det sidste Par Aar, om man end paa Grund af den lette Høst og rigeligere og flinkere Arbejdskraft ofte har nøjedes med blot at have dem opstillede i Gaarden; ogsaa Ujendstab med deres Benyttelse har undertiden været Grunden til at de have henstaaet ubrugte. Men ved Siden heraf er der selvfølgelig en Mængde Gaarde, baade større og mindre, i hvis Høst de udgjøre et stadigt og uundværligt Led; og hvor man først indordner sig med dette for Dje, bliver Benyttelsen af dem stadig større; man nøjes, naar det er en større Gaard ikke med at have en enkelt Maskine i Brug, men anstaffer 2 eller endog 3. Nedenfor aftrykke vi nogle Bemærkninger fra en af de mest erfarne Brugere af Mejemaskinen her i Landet.

Kartoflerne stode smukt i Sommer og lovede et godt Udbytte, saa meget mere som det syntes, at den almindelige Engdom ikke skulde faa synderlig Udbredelse. Da man begyndte Optagningen, hvilket enkelte Steder, navnlig paa Sjælland skete meget tidligt, foranlediget dertil af det smukke Vejr, vare Kartoflerne ogsaa ret smukke. De fleste Steder gavede et stort Udbytte, indtil 100 Tdr. pr. Td. Land, mindre paa Grund af Knoldenes Mængde end formedelst deres usædvanlige Størrelse. Men efter Optagningen, hvad enten denne fandt Sted tidlig eller sildig, ere en Mængde Kartofler blevne ødelagte. Det er vel den almindelige Engdom, som nu an-

griber dem, men den ytrer sig dog paa en noget usædvanlig Maade, idet den næsten altid gennemtrænger hele Kartofflen og ikke, som ellers ofte, blot foreløbig holder sig i de ydre Lag, og Kartofflerne tabe, selv om de ikke blive syge, ofte deres gode Belsmag og blive løse og svampede. Hvad Grunden er hertil kan ikke siges; Nogle mene, at det ualmindelig milde Efteraar maa have Skylden derfor, Andre, at det er formedlst deres ualmindelige Størrelse og derved løsere Kjød, at de lettere gennemvæves af Sygdomsvampens Mycelium; men i hvert Fald synes ethvert Middel for at undgaa Sygdommens Omfiggriben at være virkningsløst, idet de angribes hvad enten de strax nedkules eller først tørres paa Roen eller henlægges i Kjælderen. Tabet er meget stort, idet mange Steder indtil Halvparten af dem ere blevne ødelagte, og en gjentagen Sortering har end ikke kunnet standse Sygdommen. Tabet vilde især været stort for de stærkt kartoffelproducerende Egne i det vestlige Jylland, hvis man ikke her almindelig brugte den Fremgangsmaade strax at koge og nedskylte dem, for senere gennem Vinteren at fodre Svinene med dem; men paa Læggekartofler til Foraaret vil der sikkert blive Trang. I Egnen fra Horsens til op imod Randers synes Kartofflerne forholdsvis at holde sig bedst.

Koemarkerne have bedret sig meget i den sidste Halvdel af Sommeren, hvor man havde holdt Ufrudet i Aa og Jorden var i Kultur, og de love paa saadanne Steder en ret god Afgrøde. Men mange Steder bleve Koemarkerne ompløjede, da de ved Sct. Hansdagstid enten ikke vare komne op paa Grund af Tørken eller havde store Spring i Raderne. Der blev da enten saet Grad. Byg eller man saede Turnips, og vel ere disse i Reglen vøgede godt til, men deres Foder værdi og Holdbarhed er jo mindre end de øvrige Rodfrugters, som de skulle erstatte. Fra de sydlige Dør, hvor Eftersommeren især var meget tør, klages over, at Koerne for en Del have staaede i Stampe i Slutningen af September og i Oktober, og at Rutabagablade ere belagte med Meldug. Suf-

ferroerne ere iaar meget sukkerholdige, hvorved Udbytten vil blive godt, skjøndt der ikke vil avles noget stort Antal Lønder pr. Td. Land.

Afgrøden har iaar været temmelig forstaaet for Insektangreb, hvilket maaske væsentlig skyldes det kolde Foraar; og hellerikke Plantesygdommene have anrettet stor Skade, undtagen paa Kartoflerne. Foruden disses Sygdom er ovenfor omtalt Rusten i Hveden og Jordloppersnes Angreb; her skal endnu nævnes, at Hvedemyggen har gjort lidt Skade i det nordvestlige Sjælland, at der hist og her har været lidt Brand i Sæden, baade i Hveden, Bygget og Havren, og at der i det nordøstlige Sjælland flere Steder har viist sig en Sygdom i Bygstænglen, hvorved Årene bleve golde; Sygdommen stammede næppe fra Roden, eftersom samme Rod kunde bære baade syge og sunde Stængler.

Græsningen, der havde været meget knap ved Midfommertid, kom sig ret godt i Juli, og ligesaa havdes ogsaa efter Regnen først i August god Græsning de fleste Steder gennem hele August Maaned og op efter Midten af September; kun paa de svære lollandste Zoner, hvor Græsset havde holdt sig ret godt i den første Halvdel af Sommeren, blev det allerede i den tørre Høstperiode temmelig knapt. Men det er dog især i Slutningen af September og i Oktober, at der har været en væsentlig Skilning mellem Græsmarkerne Tilstand i de Egne af Landet, navnlig Sjælland og det nordlige Fyen, hvor man fik rigelig Regn, og de Egne, navnlig Dele af Sjælland og de sydlige Der, hvor man samtidig havde et vedholdende tørt Vejr, og hvor Græsmarkerne Knaphed derfor ofte nødvendiggjorde et tidligt Indslag. I Almindelighed vil Kvæget imidlertid komme paa Stald i godt Huld, hvortil det milde Vejr vel ogsaa har bidraget Sit, ligesaa vel som til at bevare Kvægets Sundhed. Derimod har Mælkeudbyttet ofte ikke svaret til den gode Efteraarsgræsning; tilmed har man i Reglen maattet bruge mange Pd. Mælk til et Pd. Smør, og desuden høres ikke sjældent Klæ-

ger over Banskfæligheder ved Smørtjærningen. Da Køerne imidlertid i alle de bedre Mejerier dels ere eller snart blive gøldte, have disse Ulemper mindre at sige end til andre Læder. Det samlede Smøruddbytte af Sommeren har just ikke været stort, men de meget høje Smørpriser bevirke dog, at Pengeudbyttet maa kaldes godt. — Dette er ikke Tilfældet med Opdrætningen og Fedningen. Priserne paa fedt Kvæg, som vare meget lave i Foraaret, bedredes vel henad Sommeren, men naaede dog ikke forrige Aars Priser, og, paa Grund af den mindre Fodermængde, der er avlet, og de uforholdsmæssig store Besætninger hos Opdrætterne, er Prisen paa Ungkvæg og paa gamle Kreaturer til Fedning faldne meget stærkt i Efterommeren, og mange maa sælge deres Efteraaréstudé, af Mangel paa Foder, for samme Pris, som de betalte for dem i Foraaret, eller endog saa derunder. Sam paa gode, unge, udvøgede Studé i god Foderstand og især paa bedste Slags Til lægsdyr, baade Tyre, Køer og Kvier, have Priserne holdt sig nogenlunde. — Ogsaa paa unge Heste, navnlig Føl og Plage, er Prisen falden en Del; men der lægges ogsaa en overordentlig stor Mængde til. Fra Egne Sonden for Odense Klages vedbliveade over Snive blandt Hestene, og flere Besætninger ere stillede under det Offentliges Tilsyn.

Om Vintersædens Lægning lyde Beretningerne høist ulige fra Landets forskjellige Egne. I den største Del af Landet, hvor Høsten blev tidlig færdig, og hvor man derfor tidlig tog fat paa at lægge Vintersæden, faldt Jorden udmærket smukt, Sæden kom hurtig op og voksede i det vedholdende milde Vejr stærkt til, saa det ofte vil blive nødvendigt at lade Rugen afgræsse inden Vinteren. Paa de bedre Jorder er Hveden ofte dreven for hurtig frem med lange, opretstaaende, tildels ranglede Blade uden at have tættet sig, og paa saadanne Jorder er den sildigere Sæd i Reglen den bedste, for saa vidt den ikke er faldet saa sent, at den vedholdende Tørke i sidste Halvdel af September og første Halvdel af Oktober har kunnet hæmme en kraftig og ensartet Spiring; men dette

er ikke saa sjældent Tilfældet, thi Tørken har navnlig været følelig paa Bornholm, Møen, Falster og Dele af Volland; i disse Egne træffes derfor ikke saa Hvedemarker, der ere ufuldstændig spirede, andre hvor de spæde Planter gulne og visne af Tørren, og endelig enkelte meget stærke Jorder, især paa Bornholm og Møen, som det endnu ikke midt i Oktober var muligt at bearbejde og tilfaa. I Modfætning hertil har Jylland, navnlig det nordlige og vestlige, haft et meget regnsuigt Vejr lige til den 8—10de Oktober, og i alle disse Egne er det kun den først lagte Sæd (sidst i August og først i September), som er kommet godt i Jorden og nu staaer smukt, hvorimod den senere lagte Sæd for en stor Del er sølet ned, og i flere Egne, navnlig det midterste og vestlige Jylland, var man paa Grund af Regnen endnu ikke færdig med Rugfæden midt i Oktober. — Fra Østkysten og Midten af Jylland klages næsten i alle Beretninger over, at den graa Snegl gjør følelig Skade paa Rugmarkerne, naturligvis mest i Udfanteene og umiddelbart op til Græsmarkerne; man har forsøgt at udstrø ulæstet Kalk (Melkalk) eller ogsaa Superfosfat paa Rugen, og vel synes det at have hæmmet Sneglenes ødelæggende Virkning noget, men dog vil der næppe raades helt God derpaa inden Frosten kommer.

Efteraaret har iøvrigt i alle Egne, der ikke have lidt af vedholdende Regn, været særdeles heldigt til at faa Efteraarsarbejderne fremmede, at faa Stubbene fældede, at faa drænet, mærglet og gravet. Tærstningen, som paastyndtes stærkt umiddelbart efter Høst, har for en Del staaet stille formedelt det gode Vejr og det stærke Fald i Kornpriserne, og hovedsagelig er det kun Dampstøvemaskinerne, der have været i vedholdende Brug. Men disse vinde ogsaa meget stor Udbredelse, og især stræbes der saa vidt mulig hen efter at kunne føre al den Sæd, som ikke kan komme i Laden, umiddelbart til Tærstøvemaskinen, saa man blot faaer Halm at sætte i Stak.

I Arbejdsforholdene synes der at indtræde en lille Bedring. Arbejdsstyrken er rigeligere end i de 2 sidste Aar,

og dette viser allerede sin Virkning i 2 Retninger, nemlig dels deri, at Lønnen er faldet noget i enkelte Egne og vilde falde mere almindelig, naar ikke en naturlig Humanitetsfølelse afholdt fra at trykke Lønnen ned til den gamle lave Pris, og dels deri, at der synes at vende lidt mere Ro tilbage i Tjendeforholdet, ihvorvel der endnu jævnlig lyde Klager i saa Henseende.

Af de modtagne Beretninger hidrættes følgende:

Fra Sørfjøbingegnen. Man mente i den første Tid, da Mejemaskinerne fandt Indgang, at en Maskine skulde, om ikke være nok, saa dog yde en stor Hjælp, men man indseer efterhaanden, at skal der være rigtigt Forslag og Stædighed i Arbejdet, da skal Mejnningen i Virkeligheden baseres paa Maskinerne. Man har da alt samlet i en Mark, og alle Arbejderne, Bindning, Opstilling og Rivning følge efter hinanden. Man kan vist sige, at der bør paa de større Gaarde findes en Mejemaskine for hvert 100 Td. Land, der er besaaet med Korn, Arbejdet vil da kunne være endt betids, selv naar ugunstigt Vejr indtræder. Det er jo før omtalt, at her i Egnen sælges mange Maskiner af Woods og The Kirby, og man er velfornøjet med dem. Med Hensyn til selve Arbejdets Udførelse, da lærer man jo efterhaanden at ordne det saa, at det bliver lettere og smukkere. Tidligere brugtes her paa Gaarden 7 Mennesker til at binde op efter Maskinen, og som det vil sees af Beretningen i Fjor, meje vi med hver Maskine ca. 1 Td. Land i Timen. Stykket, omkring hvilket Maskinen gik, var da inddelt i 7 Dele, og hver fik sit bestemte Stykke at binde. Naar Stykket var bundet, skulde Binderne gaa tilbage og være parat til Maskinen kom igjen; iaar lode vi Binderne gaa rundt om Stykket, saaledes at Binderen af Stykket Nr. 1, naar han var sær- dig dermed, blev staaende indtil Maskinen kom, og begyndte saa at binde paa Stykket 2. Binderne af Stykket 2 gik til Stykket 3, og saa fremdeles; herved sparede Gangen frem og tilbage, og det gjør da saa stor Forskjel, at 6 paa denne Maade kunne binde lige saa meget som 7.

Fra Rødbgeggen. Det bliver mere og mere almindeligt paa de store Gaarde at holde Damptærsteværkerne gaaende hele Høsten igjennem, og da en saadan Maskine i Reglen kan expedere hvad der kan høres ind med 1 Hold Vogne, passer det særdeles godt og kræver ikke synderlig mere Mantfak, end naar Kornet skal sættes op i Toppen af en stor Lade. Man faaer langt billigere tærstet paa den Maade, og da man jo i

Reglen ikke har Plads til alt Kornet i Hus, staaer man sig ved i hoert Fald at tørstke det, som ellers skulde have staaet i Stak. Og iaar have Priserne jo særlig opfordret til Tørstning strax, og der har været tjent meget derved.

Vi have iaar her paa Gaarden brugt Obergjødning efter en større Maalestok end sædvanligt. Til alt Byg er brugt 1 Cent. Chilisalpeter og Guano og til Græs $1\frac{1}{2}$ Cent. opløst Baterguano, og vi have seet udmærket Virkning deraf. Der er næppe noget Spørgsmaal om, at det er den eneste rette Maade at anvende kvælstofrige Gjødninger paa. Ligeledes have vi anvendt Stalbgjødning paa ny Kløver og udført den i Febr. Maaned, og vi have været fortrinlig fornøjet dermed. Nu vil det jo vise sig, om den efterfølgende Afgrøde regner det for fuld Gjødning.

Fra Aalborgegnen. Her benyttes meget Salt til Høet, som ved Hengulvningen bestrøes dermed lagvis; der bruges omtrent 1 Fdkr. Salt til et stort Læs Hø, hvilket holder det friskt Vinteren igjennem, og forhindrer det fra at mugne, for saa vidt det maatte være kommet mindre tørt i Hus, ligesom det er meget gavnligt for Kreaturerne, og, naar tages Hensyn til Toldgodtgjørelsen 10 Mk. pr. Td., ikke bekosteligt. Iaar er der ogsaa saltet en Del Byg og Havre, som kom mindre godt ind, idet Saltet paastrøes i Gulvene, hvergang der er lagt et Lag Kjørve, og dette bidrager meget til at forhindre Muggenhed.

Her er for et Par Aar siden indført en Hvedesort fra Østpreussen, der som bekendt har et barskere Klima end vort, som har vist sig meget heldig, da den ikke er tjælen, voxer godt til, skjæpper stærkt, og har en høj Vægt, 130 à 134 *N*; hvorfor den er meget at foretrække for de engelske Sorter, som let fryse bort. Ligeledes er indført sort Havre fra Irland, som vejer godt og giver et meget rigt Udbytte.
